

Засновник –
Верховна Рада України

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО

Редакційна колегія:
Віктор КОРНІЮК,
Лариса СЕВЕРЕНЧУК, Юрій АРТЕМЕНКО,
Олександр БАНДУРКА, Іван БОКІЙ,
Степан ГАВРИШ, Віктор ГРАБ,
Юлія ІОФФЕ, Віктор КИРИЛЛОВ,
Олександр КОПИЛЕНКО, Анатолій МАТВІЄНКО,
Павло МАТВІЄНКО, Анатолій МАЦЮК,
Микола МЕЛЬНИК, Борис ОЛІЙНИК,
Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СЕЛІВАНОВ,
Лесь (Леонід) ТАНИК, Віктор ТАРАН (Терен)

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО – 235-81-55

Прим'яльня:

Любов САЛЮК – 235-79-58

Заступник головного редактора

Віктор КОРНІЮК – 272-46-30

Відповідальний секретар

Лариса СЕВЕРЕНЧУК – 235-79-53

Головний бухгалтер Ірина КИСІЛЬ,

Жанна СИМОНЕНКО – 235-79-58

Відділ з висвітлення питань

парламентської діяльності:

Микола БІЛОКОПИТОВ – 235-79-55,

Олексій СИЩУК – 235-79-52,

Юлія ЦИРФА – 235-79-55,

Тарас РОМАНИУК – 235-79-55

Відділ соціально-економічної політики

та правового забезпечення:

Завідувач Олександр МАЛІЄНКО,

Оксана СКРИПНИК – 235-81-56

Відділ гуманітарної політики:

Завідувач Ольга КЛЕЙМЕНОВА – 235-79-52,

Лучія ПУЗИКОВА, Лариса МАРЧУК,

Микола СЛАВИНСЬКИЙ, Євген ТИЩУК

Літературні редактори: Олена ЧОПОВСЬКА,

Валентина НЕСЛУЖЕНКО – 235-79-60,

Наталка СЕМІВОЛОС – 235-79-53

Реклама та передплата:

Віра ПРАВИНА – 272-46-23,

Сергій ДУБРОВІН – 234-68-30

Дизайн – Ольга ПРОКОПЧУК – 235-81-56

Верстка – Сергій ЛОСЕНКО – 235-81-56,

Сергій УСЕНКО, Наталя КУТНЯК – 235-79-60

Підтримка сайту –

Євген СИНЕЛЬНИКОВ – 235-81-56,

Олексій ЛОЗИНСЬКИЙ, Діана ТОКОВЕНКО

04053, Київ-53,

пров. Несторівський, 4

E-mail: mail@viche.info

E-mail: viche@rada.gov.ua

www.viche.info

Підготовку та випуск у світ журналу «Віче»

за дорученням засновника здійснює редакція.

© Віче, 2013.

Свідчення про державну реєстрацію друкованого

засобу масової інформації КВ № 570 від 05.04.1994.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

І залишає за собою право на редагування,

опублікування наданих авторами творів та сплату

авторського гонорару. Рукописи не рецензуються

і не повертаються.

При передруку посилання на «Віче» обов'язкове.

Відповідальність за зміст і достовірність

рекламних оголошень несуть рекламодавці.

«R» – матеріали, які друкуються на правах реклами

Підписано до друку 07.08.2013.

Формат 64x90/8.

Папір крейдований.

Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 9,3.

Зам. № 10-0695. Тираж 3050 прим.

Ціна договірна.

Набрано і зверстано на комп'ютерному

комплексі редакції журналу «Віче».

Надруковано з готового оригінал-макета

у ТОВ «НВП Поліграфсервіс»,

02094, м. Київ, вул. Магнітогорська, 1 є,

Свідчення про державну реєстрацію

№ 194856 від 26.02.2001 р.

Журнал «Віче» читають у Верховній Раді та її

комітетах, адміністрації журналу «Віче»,

Кабінеті Міністрів України, Держтелерадіо. Він

також надходить до бібліотек Конгресу США та

Ради Європи, до Книжкової палати України,

Національної бібліотеки України імені В. Вер-

надського, Національної парламентської, Держ-

авної науково-технічної, Державної бібліоте-

теки для юнацтва, Державної науково-педа-

гогічної, Центральної імені М. Островського.

Передплатний індекс – 74254.

Навіщо українцям свята?
А потрібні вони задля того,
щоб бодай подеколи казати
про себе добре слово.
Свято – привід, аби розмови
про виразки суспільства
на день-два поступалися спогадам
про здобутки та перемоги.
Отже, проект «Велике і величне».
Більш як п'ятнадцять тисячоліть –
таку часову дистанцію для згадувань
історії рідної землі вмістила
найбільша в країні виставкова
територія Мистецького Арсеналу.
Від Палеоліту й Трипілля –
до постмодернізму, не обминаючи
увагою одного значущого періоду:
такий шлях разом із потенційними
відвідувачами пройшли організатори
виставки. Із колекції 35-ти
археологічних, історичних, художніх
музеїв України для тимчасового
експонування було дібрано
1000 визначних творів.

ВЕЛИКЕ
ВЕЛИЧНЕ

GRAND
and
GREAT

Ольга КЛЕЙМЕНОВА

«ВЕЛИКЕ і ВЕЛИЧНЕ». Хвилі

Проект «Велике і Величне» – центральна художня подія
офіційної програми відзначення 1025-річчя хрещення
Київської Русі. 27.07 – 22.09. Мистецький Арсенал. Київ.

СМАК проекту підкислив скандал, що розігрався напередодні відкриття. На той момент здавалося, що старання організаторів ураз перекреслить історія недопущення до виставки роботи художника Володимира Кузнецова. З того, як минув певний час, бачиться: не перекреслила.

Хоча буча тоді зчинилася ще та. Художник Кузнецов 5 днів малював найдраматичнішу частину своїх муралів (велике зображення 5 на 11 метрів) під назвою «Колішчина: Страшний суд» – роботу разову, замислену сучасно для цього проекту на замовлення кураторської групи Арсеналу. Митець зобразив п'яних мажорів на мерседесах, продажних політиків, священників, владіївських гвалтівників, які варяться в котлі (приєднаному до чорнобильського реактора), жертву мільйонерів Ірину Крашкову, що за ними спостерігає, інваліда-ліквідатора тощо. Такий

соби дещо босхівський і водночас традиційний сюжет про розплату грішників за прижиттєві гріхи. На шостий день, напередодні відкриття «Великого і Величного» Президентом України, Кузнецов знайшов плоди своєї праці зафарбованими чорним. Акт знищення розпису здійснила генеральний директор Мистецького Арсеналу Наталя Заболотна. Після чого Інтернет добряче поплоскав її ім'я.

Наталі Пилипівні дорікнули за вандалський прояв цензури: такого за нею раніше не водилося. Висловлювалося припущення, що учасникам святкового прийому й, зокрема, високим церковним особам навряд чи сподобалося б зображення священників у котлі.

Заявами про звільнення відреагували на емоційний сплеск патронеси її заступник Олександр Соловйов та шеф-редактор журналу Art Ukraine Катерина Стукалова (засновник видання – Наталя Заболотна).

Ясна річ, що стосується художньої творчості, Мистецький Арсенал раніше бачив усяке-всіляке, у тому числі втілення набагато радикальніших задумів, аніж соціальна містерія на полотні Володимира Кузнецова. До слова, багато активних персонажів українського арт-життя, відомих своєю творчою сміливістю, в цьому про-